

* Απὸ ἡλικίας 50 ἐτῶν ὁ Μάρκος Τοναῖν ἐφοροῦσε διαρκῶς ἀσπρὰ φρογέματα. Τοῦ ἐστολῆσεν δῆμος πολὺ τὸ πλύνουμένο των καὶ συχνὰ παρεπονεῖτο.

— Τὸ καλλίτερον εἶδος ἐνδύμαστας, ἔλεγε, τὸ εἶδα εἰς τὰς νήσους Σάρτουντες. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑναγάρι λορυίον κρεμασμένο ἀπὸ τὸν ὕμνον!

Ποάγματι εἶχεν τότε ἑναγάριον τὸν νήσων Σάρτουντες γυμνόν μὲν ἑναγάρι λορυίον κρεμασμένο ἀπὸ τὸν ὕμνον.

Κᾶποτε ἐκ λάθους μία Ἀμερικανικὴ ἐφημερίας ἀνήγγειλε τὸν αἰγαίδιον θάνατον τοῦ συγγραφέως.

* Ο Μάρκος Τοναῖν ἐσπενσεὶς νὰ γράψῃ πρὸς αὐτήν :

«Νομίζω διτὶ πρόσκειται περὶ πληροφορίας καππώς ἐξογκωμένης. Θὰ προσπαθήσω νὰ τὴν ἔξακριβώσω καὶ θὰ κριτήσω ἐνημέρους τοὺς ἀναγρόωτας σας.»

Μάρκος - Τοναῖν

Εἰς τὸ χωρίον ποῦ κατώκει ὥδησε μάτι βιβλιοθήκην, εἰς ἣν ἐπρεπε νὰ πληρώσῃ πάνεις διὰ νὰ εἰσέλθῃ. Εἰς τὴν εἰσοδον ἦτο ἀναρτημένη ἡ ἔξης ἐπιγραφή. «Τὰ χοίματα παραδίδονται εἰς τὸν ἄνδρα Τοναῖν, ὅστε φόβος καταχρήσεως δὲν ἔπαχει.»

Γ. Μπλόύμλερ Τὸ ξύκνημα τῆς φύσεως

ΧΑΡΑΤΥΓΗ

Ραγίζεται ἀργά-ἀργά
Ή θαμπογάλανη τῆς γῆς χλαμύδα
Καὶ τὰ διαμάντια τῆς δροσιᾶς;
Λαμποκοποῦν ἀπατῆλαι
Σᾶν τῆς Ἀγάτης τὴν κρυφὴν ἐλπίδα.

Στὴν νεόκτιστη μικρὴ φωληὰ
Τινάζονται φτερούγια μουδιασμένα
Καὶ τὸ τραγούδι τῆς καρδᾶς
Διώχνει τὸν ὑπνὸν συγαλά
Σᾶν ὄνειρα παρθενικά... οιβυσμένα.

Αξέγνοιαστα ὅλα ξυπνοῦν
Στὸ φῶς καὶ στὴν Ἐπλίδα τῆς ἀγάπης;
Μᾶς τὰ θάμπη τῆς νυχτιᾶς
Πόσα ὀπ' αὐτὰ θὰ κοιμηθοῦν
Στὴν ἀγκαλιὰ τῆς πειὸν φρικτῆς ἀπάτης...
(Κων) πολις

ΣΙΒΥΛΛΑ

Α. ΟΦΜΑΝ

* Ο διακεκριμένος καὶ εἰδικός ἐπὶ τῶν ἔξωραις τικῶν ἔργων μηχανικός κ. Λουδοβίκος Ὁφμαν, ἀρχιμηχανικὸς τῆς πόλεως τοῦ Βερολίνου καὶ αὐτοχροτορικὸς σύμβουλος, ἀνέλαβεν ὡς γνωστὸν, τῇ ἐντολῇ τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων, νὰ καταρτίσῃ πλήρες σχέδιον ἔξωραισμοῦ τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τρόπον ὡστε νὰ διατηρήσουν τὸν ἀρχαιότητα τῶν χαρακτήρων. Μέχρι τέλους τοῦ 1910 ὁ διαπρεπής μηχανικός θὰ ἔχῃ περατώσῃ τὰ σχέδια, δι' ὃν θὰ ἔξυπνανθῇ καὶ θὰ καλλωπισθῇ τὸ ἀθανατόν πτολείθρον ἐπὶ τὸ προσφορότερον καὶ εὐρυθμότερον ὑπὸ αἰσθητικὴν καὶ ἀρχιτεκτονικὴν ἔποψιν. Ἐλπίσωμεν ὅτι τὰ σχέδια ταῦτα καὶ θὰ ἔκτελεσθῶσι.

Στιχονοργὸς (ὑπερηφάνως). — Κανένα γραφεῖο περιοδικὸν δὲν μοῦ ἐπέκτεινε ποτὲ τὰ χειρόγραφα.
— Δοκιμάσατε καμιά φορά νὰ βάλετε μέση καὶ τὸ γραμματόσημον.

*

*Κυρίᾳ διμιούρῳ εἰς συνέλευσιν περὶ χειραφετήσεως τῆς γυναικὸς μὲ ἔμφασιν. — Ποῦ θὰ ἥτο ὁ ἄγδας ἀν δὲν ἥτο ἡ γυναικα; (Παύοις, κατόπιν μὲ δυνατῆν φωνῆν). * Επαναλαμβάνω: Ποῦ θὰ ἥτο ὁ ἄγδας ἀν δὲν ἥτο ἡ γυναικα;*

Φωνὴ ἐκ τῶν ἀκροατῶν. — Εἰς τὸν Παράδεισον!

